

Befalingsmændene som Helhed kunde have noget at indvendé imod en saadan Reform. Jeg tror tværtimod, at de vilde hilse den med Glæde.

Maa jeg i denne Forbindelse omtale et Fænomen, som nok kan siges at staa i en vis Forbindelse med Høflighedsspørgsmaalet, nemlig den fuldkomne Mangel paa passende Udtryksformer, som en Del af vore Officerer viser. Det er en bekendt Sag, at Officerer og Underofficerer ikke ret vel kan spise ved samme Bord eller sove under samme Tag, i alt Fald ikke i samme Værelse; det er ganske umuligt. Og det, siger man, ligger i den store Dannelse, som Officererne er i Besiddelse af. For at bruge en Vending fra en af vore Revysange: Hans Stand og hans Stilling, hans Rang og hans Bevilling forbyder, at han paa noget Felt kan regnes lig en Underofficer. Men det virkelige Forhold er efter det Kendskab, jeg har til Militæretaten, at Underofficererne som Helhed viser langt mere Forstaaelse, langt mere Klogskab og Intelligens i deres Optørsel overfor Mandskabet end Officererne. Jeg har liggende foran mig en Samling af Udtryksformer, hentede fra Militæretaten, ikke fra Underofficersstanden, men fra den i Dannelse saa langt højere staaende Officersstand og det endda fra en ret højtstaaende Officer. Jeg skal tillade mig at nævne nogle af dem: Torsk, Stortorsk, dumme Øg, lumpne og lurvede Karle, tungnemme Fyre, Kuler, Røvere, Pjalte, Sataner, Slubbet og Svinebæst. Jeg synes, det er forfærdeligt, at Folk, som prætenderer at være i Besiddelse af særlig Dannelse, i deres Omtale af og Tiltale til deres underordnede kan anvende den Slags Udtryk, og jeg synes ikke, det er for stærkt at betegne det som en Mangel paa passende Udtryksformer. Jeg læste en Gang en Tale af et æret Medlem af dette Ting. Den blev holdt ved et Soldaterhjem's Indvielse og var rettet særlig til Soldaterne og maaske ganske særlig til Officererne, i alt Fald til det militære Element. Det hed i denne Tale: Hold Sproget rent, hold Sproget højt i Ære, smuds det ikke til med stygge Ord. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem, men jeg tror ikke, at Militæraanden lader sig paavirke ad civil Vej. Der findes et gammelt Ord om, at der er Steder, hvor man ikke skal kaste sine Perler.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg gerne vil rette til den højtærede Forsvarsminister, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes de saakaldte frivillige Korps er stillede i Forhold til Hæren og i Forhold til Lan-

dets Forsvar. Der staaer i Hærloven af 1909, at frivillige Korps, som er organiserede og øvede saaledes, at de kan være Hæren til Støtte, kan knyttes til Hæren ved Overenskomst mellem Ministeren og de paagældende Korps. Men hvorledes er denne Bestemmelse udført i Praksis? Jeg elsker Frivillighed, navnlig hvor der som her er Tale om Ofre for Fædrelandets Forsvar, for Fædrelandet, og jeg vilde sætte Pris paa, at det blev overdraget saadanne frivillige Korps i det hele at forsvare vort Land, men Forudsætningen herfor, synes jeg, maatte være den, at den almindelige Værnepligt blev afskaffet. Saaledes som Forholdet er nu, kan jeg ikke se rettere, end at det er noget af en Utilbørlighed. Hvis en Fjende trænger ind i vort Land, vil disse Korps blive betragtet som ikke hørende til Hæren. Jeg er overbevist om, at hvis de paa nogen Maade optraadte angribende eller i det hele blev anvendt imod Fjenden, vilde det af vedkommende Fjende blive betragtet som et Angreb ikke af lovlige Soldater, men af Borgere; vi vilde staa overfor det samme Forhold, som vi har hørt saa meget forfærdeligt om fra Belgien.

Hvor langt rækker for øvrigt dette Begreb: de frivillige Korps? Kommer Spejderkorps med? Kommer Frivilligt Drengekorps med? Hører de danske Skytteforeninger ind under Begrebet frivillige Korps, kan de komme til at høre ind derunder? Der fremkom i Fjor fra Overbestyrelsen, saa vidt jeg ved, en Opfordring til Medlemmer af de danske Skytteforeninger om at melde sig — jeg husker ikke hvor eller naar — med Vaaben og Patroner i Tilslutning til Mobiliseringen. Jeg synes, at den Slags er at lege med Ilden, og at det er forfærdelig utilbørligt. For Resten førte denne Opfordring til, at der rejste sig en stærk Strid indenfor Skytteforeningerne med paafølgende Udmeldelser og Udelukkelse af Kredse og enkelte Medlemmer. Jeg kunde have Lyst til i denne Anledning at henlede det ærede Finansudvalgs Opmærksomhed paa, om der ikke kunde være god Grund til at nedsætte det Beløb paa Finansloven, som er opført til de danske Skytteforeninger. Jeg er tilbøjelig til at antage, at denne Institution i det væsentlige har overlevet sig selv. I gamle Dage, den Gang Skytteforeningerne begyndte at fremkomme, altsaa da de oprettedes i de nærmest følgende Aar efter 1864, havde de deres Mission, deres Berettigelse; for det er altid godt, at de unge har et eller andet at samles om. Men i vore Dage er der fuldt op af Gym-